

ΕΦΗΜΕΡΙΣ - ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Δεύτερός μας χρόνος είναι,
κι' έδρα πάλιν αι Αθήναι.

Χίλια οκτακόσα ογδοήνια πέντε,
τό Κουβέρνο πάει πρώμα με πονέντε.

Ο Ρωμηός την εβδομάδα—μόνο μιὰ φορά θα βγαίνη,
κι' όταν έχω έξυπνάδα —κι' όποτε μου κατεβαίνει.
Συνδρομητάς δέν δέχομαι —γιατί δέν τούς ανέχομαι,
κι' όσα φύλλα κι' αν κρατῆς—δέν περνᾶς συνδρομητής.

Δέν θα έχομε τεφτέρια—όπως πριν και νταραβέρια.
Γράμματα και πληρωμαί—αποστέλλονται σ' έ με.
Μές' στών φόρων τηνάνταρα—κι' ό Ρωμηός μας μιὰδεκάρα,
Κι' ας την δίνη όποιος θέλει—είδ' άλλέως δέν μᾶς μέλει.

Ένδεκάτη του Μαΐου,
κι' έναρξις Κοινοβουλίου.

Έξήντα νούμερο κι' οκτώ,
και τό κεφάλι μας πηκτό.

**Ανοίγομεν και την βουλήν
με σπουδαιότητα πολλήν.**

Πανευφροσύτως βλέπομεν του έθνους τούς πατέρας
και όπισθέν μας κι' έμπροσθεν συνηθροισμένους πάλιν
μετά τας τόσον σοβαράς της έκλογῆς ήμέρας
και μετά τόσην ευγενή και πεισματώδη πάλην.
Κι' ίσως δια τών νέων μας αυτών αντιπροσώπων
καίτι καλόν να φέρωμεν ταχέως εις τον τόπον.

Μεθ' όλων τών Δυνάμεων, καθώς γνωρίζετ' όλοι
αι σχέσεις είναι φιλικαι ώς και προ χρόνων ήσαν,
και μόνον Βούλγαροι τινές εν τη Φιλιππουπόλει
την έθνικην σημαίαν μας εξέσχισαν με λύσαν,
κι' ήτίμασαν τα σύμβολα και ύβρισαν τό Στέμμα,
χωρίς πολίτου Έλληнос να τρέξη λίγο αίμα.

Αλλά δέν πταίουν εις αυτό τα πλήθη τών Βουλγάρων,
ό Πρόξενός μας έκαμε αυτό τό μα λε β ρ ά σ ι,
διότι άπεφάσισεν εν μέσω τών βαρβάρων
την έορτήν του Ανακτος λαμπρώς να έορτάση.
Ένψ, αν δέν έώρταζε κι' εκάθητο 'στ' αυγά του,
ποτέ δέν θα έπειραζε κανεις τα σύμβολά του.

Έν τούτοις αν επάθαμεν κι' αυτό τό ρεζιλίκι,
αν μᾶς έποδοκύλισαν οι όχλοι τών Βουλγάρων,
αν και καυχώνται σήμεραν επί τη νέᾳ νίκη,
μ'αυτά δέν κάμουν τίποτα καί... τον κακόν των φλάρον.
Ναι! Δέν μειοῦνται δι' αυτών του Έλληнос ή θέσις,
και μένουν μ' όλους φιλικαι του κράτους μας αι σχέσεις.

Ός προς τα Οικονομικά, καθεις καλώς γνωρίζει
πώς πάντες παριστάνομεν την χώραν χρεωκόπον,
και ως εκ τούτου Τράπεζα καμμία δέν δανείζει
οὔδ' εν εκατομμύριον εις τον μουφλούζην τόπον.
Έν τούτοις, κι' αν κανεις λεπτόν δέν θέλη να μᾶς δώση,
κι' αυτό τό Ίσοζύγιον 'μπορεί να τελειώση.

Ός προς τα όπλα λέγομεν εν πάση αυθεντία
πώς χρειαίαν όπλων ή Έλλάς προς τό παρόν δέν έχει,
πώς πρέπει να καταργηθῆ και τρίμηνος θητεία
και ν' απομείνουν μοναγά κατάξηρα στελέχη.
Αλλ' όμως αι παρασκευαι θα εξακολουθήσουν,
κι' άμα δοθῆ τό σύνθημα τα όπλα θ' αντηχήσουν.

Και τώρα δσον άφορᾶ τούς στόλους της θαλάσσης
σᾶς λέγομεν ευέλπιδες και κορυβαντιώντες,
ότι πολλά προσμένομεν σ' αυτάς τας περιστάσεις,
άφου επί τών Ναυτικῶν ύπάρχει ένας Κ ό ν τ ε ς.
Πλήν και τα της Παιδείας μας και της Δικαιοσύνης
βεβαίως θα καταργηθοῦν μετα νοημοσύνης.

Τοιαύτη ή εξαιρετος πολιτική του κράτους!...
τα έξω-εσωτερικα βαδίζουν και ευχήν,
τό Κεντρικόν έγέμισε με πονηκοῦς βαρβάτους,
κι' άνδρες σοφοί κατέλαβον με ζήλον την άρχήν.
Κι' εν μέσω τόσης θαυμαστής και αληθοῦς προόδου
κρηύττομεν την έναρξιν της νέας περιόδου.

